

6. Aug. 1830

FACTS

Date:

6. Aug. 1830

Page number:

Dagbog A, side 56 verso – 58 recto

Mentioned people:

Anne Cathrine Elisabeth Collett, f.

Arbo

Hans Andersen Kiær

Else Cathrine Kiær, f. Holst

Josias Daniel Schmidt

TRANSCRIPTION

Den 6te Aug.

om Morgenen spadseerede jeg i et hæsligt Regnveier over Broen til Bragenæs hvor jeg fandt mig ganske fremmed og ei istand til at gjenkiende det mindste, overalt saae jeg fremede Ansigter og Boliger, hvorom jeg ikke vidste det Mindste. Mit Besøg paa denne Side Elven galdt egentlig Postmester Schmidt¹ der nu havde trukken sig tilbage fra Forretningerne og levede et stille og ingetogent Liv. Jeg traf ham misfornøiet med Drammen og med det heele Væsen her nu herskede, med Vemod erindrede han sig de glade Dage han før her havde oplevet og •57 recto• den behagelige Omgang han altid havde funden i Faders Huus som han mange Gange ønskede sig her tilbage. Hans Underholdning var mig behagelig da han erindrede sig de mange smaae Historier fra mine Sødskendes og min Barndom og de Erindringer han saaledes opfriskede for mig var mig saare dyrebare; hans inderligste Ønske var nu i hans Alderdom at kunne flytte til Danmark for iævnligere at see ældre Bekjendte og nyde en ømere Pleie. Da jeg havde aflagt dette Besøg skyndte jeg mig tilbage til Strømsøe da Bragenæs forekom mig endnu mere fremmed end denne, jeg begav mig saaledes til Frue Collet² hvorfra jeg spadserede ud paa Tangen for at gjøre Hans Kjær³ et Besøg. Hos ham fandt jeg et tilsyneladende lykkeligt Forhold. Hans unge Kone,⁴ der var en Jomfru Føren havde allerede forsynet Huuset med 3 raske Dreng⁵ som Faderen lod til at være ret fornøiet med. Middagen tilbragte jeg hos Frue C og kjørte om Eftermiddagen ud til Eeg for at besøge Leendsmand Juul,⁶ den Vei der over Tangen fører ud til Gaarden er meget smuk; men jeg var ei saa heldig at nyde den i sin heele Skjønhed da Veiret den heele Dag var yderst melankolsk og Regnen ikke ophørte et Øjeblik. Eeg er en smugt Sted der •57 verso• fra Veien hæver sig maiestætisk og har mere Anseelse end de fleste Gaarde paa denne Kant. Juul er ogsaa den Mand der tilfulde veed at holde det i tilbørlig Stand og sætter selv Pris paa den smukke Beliggenhed som man just ikke altid træffer saa frapand. De Affairer jeg for Moder havde at afgjøre med ham faldt desværre ikke ud efter mit Ønske, omendskjøndt det vist ikke var hans men Omstændighedernes Skyld; dog haaber jeg at Gud fremdeles vil holde sin Haand over Moder som han hidtil har gjort og ej lade komme Sorg over hende i hendes Alderdom. Da jeg havde opholdt mig et Par Timer paa Eeg, kjørte jeg, med Indbydelse til snart længere at gjæste ham tilbage i det samme hæslike Veier og indtraf hos Frue Collet hvis Befordring jeg havde benyttet. For ikke at forsøme noget maatte jeg aflægge et Besøg hos F Bang⁷ som jeg da traf hiemme og hvor jeg forresten afgjorde det kort da disse Mennesker vel neppe havde samme Erindringer som jeg og følgelig blev Conversationen noget kold og afmaalt. Om Aftenen var jeg paa mit Kammer beskjæftiget med at tilskrive Moder, som jeg nu virkelig længes efter at giensee da Opholdet iblandt fremmede Mennesker i Tiden

trætter mig og lader •58 recto• min Siæl blive tom og Hierte følelsesløst.

¹ Josias Daniel Schmidt.

² Anne Cathrine Elisabeth Collett, f. Arbo.

³ Hans Andersen Kiær.

⁴ Else Cathrine Kiær, f. Holst.

⁵ Parret havde sønnerne var Anders (f. 1825), Hans Theodor (d. 1827) og Hagbart (f. 1829).

⁶ Anders Reiersen Juel.

⁷ Uidentificeret.

findt at bemødtige sig med en ind
tilbage af Abteystad og jeg næsten fandt
at alle fandt Guld og y. Med den gamle
Ladings og den skellige Original. findt
jeg den samme uindgjeld: som den ting
og saa forandret. Alligevel betragte jeg for
trik lottet med Christian og bogen mig
siden til mit Lige for Guld og sølv
Lige for jeg vil med mine Gulds, sands. ting
for jeg betalte for de tre sidste med en træ
man sidste sidste bygge naar samfundet
til Christiania for jeg gælder som betydelig
den til mig. en Mængde for dem og i et for
helt almindelig med dem til den sidste for
jeg fandt mig ganske fornuft og i et stand
til at gældsinds til minde Journal for jeg
for dem Ansigt og delige for dem jeg ikke vilde
til minde til det sidste for dem det Lige
gælte og med det sidste for dem det minde
troude sig betale for Lov og Lige og sands
at stille og indtægter Lige. Jeg tror for mig
for dem med dem og med det sidste for dem
for mig for dem med dem med dem for mig
de glatte Lige for for dem for dem

den besaglige Burgers for altid sandt fundet 257
i Latens Gimmis for en manges Ganges iustad
for forstaltige. Guds Understøttelse var mig be-
sagelig for en arindret sig i manges sunde
gæstgivers fra mine Værelser, min Værelse
stuen og de kvindernes for faldet og friske
for altid var mig saerlyst dyrkede, for indre
lygte Guds nar mig i sanselighed. Loven
flygte til Samværet for ianselighed og for
ofte den besaglige og Guds en angivelst. De
og sandt afsluttede alle Guds for mig til
Guds til triumf i de Guds forstalt mig
indem i mine for mig og Guds, jeg tog mig
forstalt til min lulle for mig i Guds
gud tungan for at give dem Guds til Guds. For
for mig i Guds til Guds lulle Guds for mig
for mig i Guds lulle Guds til Guds for mig
at Guds for mig i Guds lulle Guds for mig
indem i Guds lulle Guds til Guds for mig
degne lulle mig for mig i Guds lulle
indem i Guds lulle Guds til Guds for mig
Lulle den Mai den mine lulle mig til
Guds en manges lulle mig i mine for mig
dey at mig den i mine for mig i mine den
for mig den mine lulle mig i mine lulle
og forstalt lulle. Guds en manges lulle den

for Minne Lovene sig minsket i sig for en
Afsættelse med de fleste Geord. saa det som kund.
Sind er ogsaa den Mand der tilfulde med et
Gulds det i tilhørlig Stund by falden sels
Lives saa de færdige betyngende saa man giff
eller Lethed troffer saa fremad. De Affæren
sig for Moden ferd at afgjør med dem faldt
den omme alle ind afled med Giff, og med Giff
det mest ikke var for en Omstandig falden
Dygd. Det færdig sig at God frem betød mit faldt
den faldt omme Moden ferd saa faldt saa sig og
ind faldt omme den ind faldt. Liden Allden
De sig ferd af faldt mig at faldt Minne saa De sig
sig Liden Liden faldt. Det faldt Liden at sig faldt
selsbage. De faldt faldt Minne og Liden
faldt Liden faldt faldt sig sig faldt faldt
ind faldt. Det faldt at faldt mig med faldt sig
af faldt at faldt sig faldt faldt sig De faldt
faldt omme sig faldt faldt faldt De faldt
de faldt Minne faldt med faldt faldt. faldt faldt
ind faldt faldt sig sig sig faldt faldt Liden faldt
Liden mig faldt faldt og faldt. Den faldt
var sig faldt med faldt faldt faldt med et
faldt Minne faldt faldt sig ind med faldt faldt
faldt at faldt faldt faldt faldt faldt faldt
faldt faldt faldt faldt mig sig faldt

